

VIRKSOMHETSREGNSKAP 2017 VIRKSOMHETSPLAN 2018

- S 2 Vedtekter
- Formål
 - Organisering
 - Styrets oppgaver er
 - Medlemmer
 - Vedtektsendringer
 - Opphør
- S 4 Omstilling eller oppløsning?
- S 5 Tanker om behandling av menneskerettighetssvikt
- S 6 Stikkordet er INKLUDERING
- S 7 INKLUDERING – skisse til drøfting
- S 8 - De økonomiske rammebetingelsene tilsier,
I tillegg til å søke økt tilskudd, å søke prosjektmidler
- S 9 - PROSJEKT PAKISTAN
- Initiativ
 - Situasjon
 - Pågående prosjekt
 - Utviklingsplan
 - Neste prosjekt
 - Evaluering
- S 11 En case study *Politiet hentet dem i natt*
ASYLSAKER OG ASYLPOLITIKK
- S 12 REFLEKSJONER OM AFGHANERE PÅ FLUKT
Tanker vedrørende masseflukten fra norske mottak
Grusomt, umenneskelig og nedverdiggende
- S 13 Prinsippet om «å hjelpe dem der de er»
- S 14 Hvor verver man jihadister og terrorister
Hvor blir det av dem?

VEDTEKTER

FORMÅL

Rådgivningsgruppa i Trondheim er en Menneskerettighetsorganisasjon med Verdenserklæringen som fremste referansedokument.

Rådgivningsgruppa i Trondheim er en Flyktningeorganisasjon som arbeider med Flyktningkonvensjonen og våre egne flyktningepolitiske utredninger som referansedokumenter, med spesielt ansvar for å bygge ut og videreutvikle et tjenestetilbud på faglig forsvarlig nivå.

ORGANISERING

Rådgivningsgruppa i Trondheim er en Medlemsorganisasjon med

- **Medlemmer**
- **Styre**
- **Og et Faglig Kontor med Daglig Leder**

Årsmøte i Rådgivningsgruppa i Trondheim innkalles med 3 ukers varsel og avholdes innen utgangen av januar. Årsmøtet behandler:

- **Virksomhetsregnskap**
- **Virksomhetsplan**
- **Regnskap**
- **Budsjett**
- **Innkomne forslag**
- **Mandat for Styre og Daglig Leder**
- **Valg**

Til styret velges:

- **Styreleder**
- **Nestleder**
- **Sekretær**
- **Økonomiansvarlig**
- **Styremedlem**
- **Varamedlemmer**

Styrets oppgaver er:

- **Sammen med Daglig Leder:**
 - **Å utvikle og ivareta tjenestetilbudet**
 - **Å utvikle Rådgivningsgruppa i Trondheim som demokratisk arena**
 - **Å utvikle og ivareta strategier og tiltak for integrering**
 - **Å søke om midler til virksomheten**
 - **Å representere asylsøkere og flyktningers interesser i dialog med myndigheter og andre**
 - **Gjennom verksteder og annen tilrettelegging å stimulere til å øke den faglige kompetansen og kapasiteten i og utenfor Rådgivningsgruppa**
 - **Å forberede og innkalle til årsmøte**
 - **Eventuelt å innkalle til ekstraordinært årsmøte**

Medlemmer:

Rådgivningsgruppa i Trondheim er en interesseorganisasjon for flyktninger og asylsøkere. Det individuelle tjenestetilbudet er etter Utlendingslovens § 82 en rettighet og i prinsippet gratis. Tjenestene regnes som medlemstjenester. Det forutsettes derfor at den som ønsker tjenestetilbudet, blir medlem og betaler medlemskontingent. Medlemskapet er saksvarig.

Rådgivningsgruppa i Trondheim er samtidig en solidarisk organisasjon. Medlemskap varer så lenge kontingent blir betalt.

Vedtektsendringer:

Vedtektsendringer behandles på årsmøtet. Det kreves 2/3 flertall. Forslag må være styret i hende minst én uke før.

Opphør:

Rådgivningsgruppa opphører etter vedtak på 2 på hverandre følgende årsmøter.

Omstilling eller oppløsning?

I Virksomhetsregnskapet for 2015 skrev vi:

Det heter seg at du ikke kan stige ned i samme elven to ganger, for allerede når du stiger ned i elven første gang, er den ikke lenger den samme. Rådgivningsgruppa i Trondheim er heller ikke den samme. Vi ble dannet som NOAS Trøndelag i 1987, vi la oss ned i 1994, for straks å gjenoppstå som Rådgivningsgruppa. I 1998 ble vi et forbund av Rådgivningsgrupper, som gikk inn i SOS Rasisme, en organisasjon vi ikke passet inn i. (Jf. pågående rettsaker.) I 2002 fortsatte vi alene som Rådgivningsgruppene i Norge. Med tiden smuldret de andre Rådgivningsgruppene bort. Tidens elv er ikke den samme. Spørsmålene er nå:

- *Skal vi omstille oss?*
- *Eller skal vi oppløse oss?*

Svarene må vi finne i vårhalvåret 2016.

I Virksomhetsplanen for 2016 skrev vi som første prosjekt:

Videreføring av Rådgivningsgruppas funksjoner:

- *i et faglig organ*
- *og i en interesse- og solidaritetsorganisasjon*

I Virksomhetsregnskapet for 2016 skrev vi:

I 2017 som i 2016 som i 2015. Spørsmålet er: Klarer Rådgivningsgruppa å omstille seg? Eller må vi oppløse oss? Spørsmålet er ikke nytt. Situasjonen har vært alvorlig lenge. Alvorlig fordi mange har bruk for Rådgivningsgruppa. Men for å kunne videreføre og utvikle virksomheten, trenger vi inntekter, først og fremst til å trene, kvalifisere og lønne medarbeidere.

Videre:

Et langsiktig mål er derfor både å stimulere til og å medvirke til at det utvikles en nasjonal, profesjonell og kompetent menneskerettighets-tjeneste, som er samordnet med og på linje med helse- og sosialvesenet.

Det kortsiktige målet er, ved hjelp av kursing, samarbeidsforum, medier og politisk påvirkning å stimulere og medvirke til spredning og heving av kompetanse, kapasitet og tilgjengelighet.

I årsmøtene i både 2016 og 2017 var det et uttalt alternativ i løpet av året å legge ned Rådgivningsgruppa. Jf. over siterte:

... Men for å kunne videreføre og utvikle virksomheten, trenger vi inntekter, først og fremst til å trene, kvalifisere og lønne medarbeidere.

Vi går inn i 2018 med betydelig mer bestemthet og vilje til å videreføre og utvikle våre tjenester. Det har skjedd ting i 2017:

Etter at vi i 2015 og 2016 forsiktigvis engasjerte oss i noen få enkeltsaker, slike vi omtaler som klinisk menneskerettighetsarbeid, har vi i 2017 journalført 64 nye saker. I første måned av 2018 har vi journalført 12 nye saker. Det vil si at vi nærmer oss saksvolumet vi hadde for 5 år siden.

Det betyr ikke at Rådgivningsgruppa har reklamert for våre tjenester. Det har vi nemlig ikke. Det betyr at det er behov for tjenestene. Jf. Utlendingslovens § 82, hvor bl.a. er presisert retten til å ta kontakt med en norsk flyktningsorganisasjon.

Rådgivningsgruppa oppfatter ikke menneskerettigheter først og fremst som et juridisk fag, knyttet til dømmende makt, men mer som et helse- og sosialfag, knyttet til oppgaven å pleie menneskerettslig helse. Vi gjør menneskerettslige anamneser, tegner menneskerettslige profiler og påviser «gjennomførte mønstre av grove, åpenbare eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene». (Uttrykket er fra Torturkonvensjonens artikkel 3.2 og definerer hva vi med språkbruk fra helsetjenesten kan kalle «menneskerettslige sykdomsepidemier».)

Fra å stille diagnose til å gi behandling kan imidlertid veien være lang. I alt for mange saker står vi uten makt og myndighet til å gi asylsøkere den behandlingen de ber om, og som vi mener de er berettiget til, nemlig beskyttelse, det vil si samme menneskeverd og menneskerettigheter.

Men i noen tilfelle kan vi gi lindring i form av litt tilhørighet.

Tanker om behandling av menneskerettighetssvikt

En flykting, *a displaced person*, er en person som har mistet tilhørighet, et menneske som lider av akutt menneskerettighetssvikt, for hvem menneskeverd og menneskerettigheter har kollapset. Den naturlige behandlingen bør være å reparere på alt dette, en prosess hvor hun eller han inkluderes i et samfunn som beskytter, som reetablerer menneskeverdet og tilfører menneskerettigheter.

Stikkordet er *INKLUDERING*.

Etter initiativ fra John Peder Alstad arbeidet Rådgivningsgruppa i 2011 – 2012 med et prosjekt vi kalte *DET MULTIKULTURELLE GRUNNARBEIDET*. På en konferanse 07.06.12 la vi fram notater til drøfting av:

Strategier for ivaretagelse og bruk av den nye arbeidskraftreserven

Vi skrev:

Bringer du de rette menneskene sammen, under de rette betingelsene, kan det skje kobling.

Individets behov for arbeid. Bedriftens behov for medarbeidere. Det er to behov som matcher hverandre. Poenget er å koble behovene, enklest mulig. Tidens tendens er å gjøre veien til kobling ekstremt lang og full av betingelser; utdanning først, så konkurranse, med CV, arbeidssøkerkurs osv, kanskje innkalling til intervju.

Prosjektets grunnide har vært å utvikle katalysatorer for slike koblinger. Målgruppe er asylsøkere, flyktning- og innvandrerbefolkningen. Antakelsen er at mange av dem kan bli gode og stabile medarbeidere. Ønsket er å gjøre koblingen så tidlig som mulig.

Vi har en idé om arbeidsplassen som en hovedarena for integrering. I stedet for modellen med integrering først, så arbeid, tegner vi en modell med integrering i arbeid. Dette innebærer overføring av ansvar fra forvaltning til bedrift. Det krever bevissthet hos arbeidsgiver når det gjelder organisering og tilrettelegging for integrering, faglig, sosialt og språklig. Det er i dette aktuelt både å styrke arbeidsgivers kompetanse og å overføre integreringsmidler.

I 2016 og spesielt i 2017 har Rådgivningsgruppa gjort *INKLUDERING* til et hovedsatsingsfelt. Jf. notater:

- 14.07.2016 Skisse til en etyde i inkluderingens vanskelige kunst
- 16.02.2017 Virksomhetsutvikling
- Mars 2017 Prosjektskisse *ALLE SKAL MED!*
- 15.03.2017 Prosjektskisse – Polsk-Norsk inkludering i Trondheim
- 27.11.2017 Prosjekt Pakistan

Fra idé og ord til tiltak og praktisk handling, utvikling av organisasjon og erfaring, til kompetanse og kapasitet. Høsten 2017 kom vi i gang med Prosjekt Pakistan. På de følgende sidene blir gjengitt notatet:

29.01.2018 *INKLUDERING* – skisse til drøfting

Rådgivningsgruppa, 29.01.2018

INKLUDERING - skisse til drøfting

I utgangspunktet er Rådgivningsgruppa en interesseorganisasjon for flyktninger og asylsøkere. Tjenestene er medlemstjenester. Det er tjenester alle flyktninger og asylsøkere bør være berettiget til.

Vedtektene definerer Rådgivningsgruppa som menneskerettighetsorganisasjon. Det sentrale referansedokumentet er Verdenserklæringen om Menneskerettighetene. Verdenserklæringen er universell. Vi har å gjøre med tjenester som alle medlemmer av menneskeslekten ved behov er berettiget til.

Et langsiktig mål er å stimulere og medvirke til at det utvikles en nasjonal, profesjonell og kompetent menneskerettighetstjeneste, som er samordnet med og på linje med helse- og sosialvesenet.

Et kortsiktig mål er, ved hjelp av kursing, samarbeidsforum, medier og politisk påvirkning, å stimulere og medvirke til spredning og heving av kompetanse, kapasitet og tilgjengelighet.

Vi arbeider mye med asylsaker og andre utlendingssaker. Vi kaller det «*klinisk menneske-rettighetsarbeid*». Jf. kapittel 7 i boken «*Alle... Enhver... Ingen... - En gjennomgang av Verdenserklæringen om Menneskerettighetene*».

Vi oppfatter ikke menneskerettighetene først og fremst som et juridisk fag, knyttet til den dømmende makt, men mer som et helse- og sosialfag, knyttet til oppgaven å pleie den menneskerettslige helse. Vi har i den forbindelse arbeidet med å gjøre menneskerettslige anamneser, tegne menneskerettslige profiler og påvise gjennomførte mønstre av grove, åpenbare eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene.

I alt for mange saker står vi uten makt og myndighet til å hjelpe asylsøkerne til den behandlingen de ber om, nemlig beskyttelse – det vil si menneskerettigheter og menneskeverd. I noen tilfelle er vi imidlertid i stand til å gi litt lindring i form av tilhørighet.

På ett område bør vi imidlertid kunne medvirke til å utvikle et behandlingsapparat, nemlig når det gjelder inkludering. Jf. notatene:

- 07.06.12 Det multikulturelle grunnarbeidet – strategier for ivaretagelse og bruk av den nye arbeidskraftreserven
- 14.07.16 Skisse til en etyde i inkluderingens vanskelige kunst
- 16.02.17 Virksomhetsutvikling
- Mars 2017 Prosjektskisse – Alle skal med!
- 15.03.17 Prosjektskisse – Polsk-norsk inkludering i Trondheim

**De økonomiske rammebetingelsene tilsier,
i tillegg til å søke økt tilskudd, å søke prosjektmidler**

Årlige utgifter (omtrentlige tall)

Husleie	160 000
Strøm	10 000
Telefon og internett	20 000
Trykking/kopiering	20 000
Porto	2 000
Forsikring	5 000
Til sammen	217 000

Årlige inntekter (omtrentlige tall)

Tilskudd fra Trondheim kommune	155 000
Medlemskontingent, leieinntekter	10 000
Til sammen	165 000

År om annet er det en forskjell på 50 000, som dekkes privat. I tillegg kommer ting som ikke synes i noe regnskap; nyanskaffelser, kontorrekvisita, utstyr, inventar. Alt arbeid er ulønnet.

For å kunne opprettholde tjenestetilbudet på dagens nivå, vil vi trenge nye midler. Daglig leder er gammel. Om et yngre menneske skal kunne trenes opp til å ta hans rolle, må hun lønnes. Bare dette tilsier en kostnad, lønn og andre personalutgifter, i størrelsesorden 300 000.

Vi er rådet til:

1. å søke Trondheim kommune, eventuelt også Trøndelag fylkeskommune, om 50 000 i tillegg til de 155 000 vi allerede budsjetterer med fra Trondheim kommune, og
2. å søke prosjektmidler for gjennom delprosjekter å utvikle Rådgivningsgruppa til et kompetansesenter for inkludering.

Dette passer utviklingstanken godt; som hånd i hanske faktisk. Som går fram av de nevnte notatene, har vi arbeidet med temaet og tankegangen lenge. På toppen av dette har vi i vinter utviklet et konkret delprosjektet, «*Prosjekt Pakistan*», det vil si ikke ut i fra vårt initiativ, men etter bestilling fra Pakistansk Velferdsforening Trøndelag.

PROSJEKT PAKISTAN

Initiativ Rabia Sadiq Khan (lege) og Alicia Escobar

Situasjon Det er mange pakistanske familier i Trøndelag, hvor fedrene er på jobb og mødrene hjemmeværende med små barn. Mødrene har gjennomgående høy utdanning og svake ferdigheter i norsk. Det medfører at god utdanning blir liggende brakk, mens mangelen på norskferdigheter går i arv. Ungene havner på engelskspråklig skole. Også for noen av ungene kan mangelen på norsk språk og sosial og faglig kontakt bli et problem.

Pågående prosjekt

Pakistansk Velferdsforening Trøndelag, PVT, har kontaktet Rådgivningsgruppa, og vi har initiert opplæring i norsk, samfunnsfag og kultur, samt språkopplæring, med statsborgerprøven som siktemål.

Språktreningen og våre kontorer er en inkluderingsarena, foreløpig med deltakelse av 18 kvinner. Vi holder norsk kompetanse, lokaler og kopiering.

Utviklingsplan

Kompetanse Rådgivningsgruppa har til nå vært basert på frivillig innsats. For å kunne videreføre virksomheten og utvikle faget, er vi nødt til å profesjonalisere virksomheten, det vil først og fremst si trene opp og lønne medarbeidere, og selvfølgelig gi rimelige og gode arbeidsbetingelser.

Planen er konkret. Vi har nå en praktikant fra NAV, Alicia Escobar, som er interessert i *in-service training* med formål å kvalifisere henne for dette arbeidet og utvikle en stilling for henne.

Tanken er at dette kan skje i forståelse med både IMDI, NAV og Trondheim kommune:

- fra 01.01.2018 har vi startet opp med praksisstøtte fra NAV
- vi ønsker å fortsette med en kombinasjon av lønnstilskudd fra NAV og prosjektmidler fra IMDI/Trondheim kommune
- i løpet av 2018 vil vi forhåpentligvis ha kommet så langt at vi har prosjektstøtte nok til å dekke lønnen hennes fullt ut

Det kan være på sin plass å presisere at Rådgivningsgruppa med dette ønsker å bistå Trondheim kommune - INN og EVO – med tilbud de nevnte gruppene ikke finner i dag. PVT er en gruppe som ikke er fanget opp av statlige og kommunale inkluderingsmekanismer. Slik synes det også å være også med de somaliske kvinnene, en gruppe som har falt mellom mange inkluderingsstoler.

RiT er en gruppe som har utviklet erfaringsgrunnlag og kompetanse gjennom frivillig arbeid. Vi har ikke for vane å rope ut våre tjenester. Våre oppdragsgivere kommer til oss. Så også PVT.

Neste prosjekt Vi har under forberedelse et *Prosjekt Somalia*, en inkluderingsutfordring som har mange likhetstrekk med *Prosjekt Pakistan*, men med den forskjellen at mange av de somaliske kvinnene er uten utdanning, og i mange tilfeller kan de verken skrive eller lese norsk.

Vi har utarbeidet flere hefter for skrive- og regnetrening for analfabeter, og vi er under oppstart med undervisningen.

Evaluerings Rådgivningsgruppa i Trondheim har i stor grad vært et studie-, lærings- og utviklingsprosjekt. Intensjonen er å fortsette med det. Satsingsområde i 2018 og årene som følger er inkludering. Etter hvert som vi vinner erfaring, regner vi med løpende å rapportere fra arbeidet, og erfaringene vil bli overført til nye prosjekter, prosjekter som med fordel kan utvikles i samspill med organiserte nasjons- og/eller språkgrupper.

Bernt Hauge og Arvid Rosseland

02.02.2018 En case study,

Slik formulerte vi dagens omgjøringsbegjæring til UNE:

POLITIET HENTET DEM I NATT BEGJÆRING OM STOPP I UTTRANSPORTERING

«*Politiet hentet dem i natt*» Det var overskriften til et kapittel i en av bøkene vi leste om okkupasjonshistorien etter krigen. Det var uhyggelig lesning. Gode nordmenn som ble arrestert på grunn av illegalt arbeid, jøder for uttransportering.

I dag kom telefon om familien A...: «*Politiet hentet dem i natt!*» For undertegnede vekkes assosiasjonene umiddelbart. Nå som da, det er like alvorlig.

Det er barn i familien. Faren erfarte barnearbeid. Faren erfarte vilkårlig fengsling, som barn. Faren erfarte voldtekt. Eldstejenta er 9 år, rette alder for barnearbeid, og for overgrep. Familien er henvist til intern flukt i H... Hvis eldstejenta havner i barnearbeid og bare det, er hun og familien relativt heldig. Hvis hun og etterhvert broren havner i barnearbeid, har det skjedd et brudd på prinsippet om non-refoulement. Barnearbeid kvalifiserer for betegnelsen slavearbeid.

Vi viser til:

- 04.01.2018 Innledende utredning – begjæring om omgjøring og utsatt iverksettelse
- 08.01.2012 Tillegg – notater fra samtale 05.01.2018
- 23.01.2017 Ettersendelse av helsedokumenter

«*Politiet hentet dem i natt!*» Vi minner om at det er barn i familien. Vi minner om den politiske diskusjonen om forsvarligheten av å returnere barn til Afghanistan, om traumene som kan påføres barn ved pågrep og ved opphold på Trandum.

Vi anmoder på det sterkeste om at uttransporteringen stoppes umiddelbart, at familien blir meddelt utsatt iverksettelse, og blir tatt forsvarlig vare på.

ASYLSAKER OG ASYLPOLITIKK

Asylpolitikken blir strengere og strengere, vedtakene mer og mer urokkelige. Vår innvirkning blir svakere, nesten fra sak til sak. Likevel, vi gir oss ikke. Samtidig som vi arbeider med asylsakene, like grundig som noen gang, forsøker vi å nå de politiske nivåene. Det er der det bør skje, som da Refugees Welcome flammert opp i grasrøttene, og da metoo flammert opp i partikontorene. Rådgivningsgruppa vil fortsatt arbeide med enkeltsaker, samtidig som vi retter varsler til de politiske nivåene, om nødvendigheten av å initiere lokale og globale og seriøse dugnader for å finne plass til mer enn 65.000.000 displaced persons. Fra 1950 og utover klarte UNHCRs kampanje å finne plass til 10.000.000.

REFLEKSJONER OM AFGHANERE PÅ FLUKT

Verdenserklæringens artikkel 1:

Alle mennesker er født frie og med samme menneskeverd og menneskerettigheter.

De er utstyrt med fornuft og samvittighet og bør handle mot hverandre i brorskapets ånd.

«Beskyttelse» - «Forfølgelse» - «Flukt»

Beskyttelse	Menneskeverd, Likeverd og Menneskerettigheter
Forfølgelse	Mangel på og/eller krenkelse av menneskeverd, likeverd og menneskerettigheter
Flukt	Frihet fra frykt og nød. Den som er forfulgt, har rett til å søke beskyttelse. Og vi som blir bedt om å beskytte dem, er utstyrt med fornuft og samvittighet og bør handle mot dem i brorskapets ånd.

Tanker vedrørende masseflukten fra norske mottak

Det har vært en masseflukt av afghanske asylsøkere fra norske mottak, livredde afghanske asylsøkere. De kom for å søke beskyttelse. Men hva har de fått?

Det kan tegnes en akse fra beskyttelse til forfølgelse. Beveger du deg langs denne aksene, fra beskyttelse mot forfølgelse, og går du langt nok, krysser du grenselinjen mellom de to begrepene. Det du da gir, er ikke beskyttelse. Det er forfølgelse.

Flukt og masseflukt er en konsekvens av forfølgelse. Afghanernes masseflukt fra norske mottak er en tydelig indikator på at grenselinjen for deres vedkommende er passert. De ba om beskyttelse. Det de til slutt fikk, var forfølgelse. Reaksjonen var flukt. Men uten sted å flykte til.

Grusomt, umenneskelig og nedverdiggende

Det kalles «*signaler*». For å sende advarende signaler til andre som er på flukt, behandler norske myndigheter asylsøkere dårlig. Man bruker også betegnelser som allmennpreventive eller innvandringspolitiske tiltak, eller «*å true tredje person*».

«Å true tredjeperson» er uttrykk vi finner igjen i «Konvensjon mot tortur og annen grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff», artikkel 1:

I denne konvensjon skal uttrykket «tortur» bety enhver handling hvorved alvorlig smerte eller lidelse, enten fysisk eller psykisk, bevisst blir tilføyet en person i den hensikt ... å true eller tvinge ... en tredje person, eller av en hvilken som helst årsak basert på diskriminering av noen art, når slik smerte eller lidelse påføres av eller på tilskyndelse av eller med samtykke eller aksept fra en offentlig tjenestemann eller annen person som opptrer i embeds medfør.

Det er moralsk galt å prøve ut og tøye grensene for hvor mye grusom, umenneskelig og nedverdiggende behandling man kan utsette allerede ydmykede mennesker for. Poenget må være å kjenne hva som er menneskerettighetenes moralkodeks og å arbeide med denne som rettesnor. Jf. Verdenserklæringens kunngjøring som «*a common standard of achievement*».

Prinsippet om «å hjelpe dem der de er»

Det vil i praksis si å henvise til internflukt eller flyktningleirer i nabolandene. I en periode hvor produksjonen av nye flyktninger er større enn avgangen, er dette et farlig prinsipp. I beste fall bevisstløst og historieløst. Muligens ondsinnet og fremmedfiendtlig.

Med eksempel i de to store flyktningdugnadene som FN initierte og inviterte til i årene etter Andre Verdenskrig:

- UNRWA, «*United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East*», som ble stiftet i 1949, og
- UNHCR, «*United Nations High Commissioner for Refugees*», som ble stiftet i 1950.

Forskjellen mellom de to var at UNHCRs med sin dugnad i løpet av få år løste det europeiske flyktningproblemet ved å relokalisere flyktningene, mens UNRWA bevarte det palestinske flyktningproblemet ved å holde de palestinske flyktningene samlet under sin administrasjon; i påvente av at konflikten mellom Israel og Palestina skulle finne sin løsning. Konflikten har ikke funnet sin løsning. Antallet palestinske flyktninger under UNRWA har vokst fra 750.000 til 5.000.000.

Vi gir ikke bedre hjelp når vi reduserer og minimaliserer antallet flyktninger som får beskyttelse i Europa, det som i norsk retorikk kalles «*innvandringspolitiske hensyn*». Det er langt fra bedre «å hjelpe dem der de er», det vil si å oppbevare i flyktningeleirer, på ubestemt tid. Økonomisk lønnsomt er det ikke.

Hvor verver man jihadister og terrorister?

En erfaring fra Libya. Da flyktningestrømmen fra Afrika gjennom Libya og over Middelhavet til Italia og Europa var stoppet, ble det etterhvert oppdaget at flyktningene ikke sluttet å eksistere. Noen lette og de ble funnet igjen, innelåst og bortgjemt, under forferdelige forhold. Noen ble markedsført som slaver.

Det finnes veier ut av flyktningeleirene. Noen dør. Noen blir ofre for trafficking, moderne slavehandel. Noen blir rekruttert til jihad og terrorisme.

Mujahedin og Taliban. De ble i første omgang rekruttert, organisert og ideologisert blant flyktninger i Pakistan, tilsvarende Hezb-e-Wadhat ble rekruttert i Iran, og forsynt med våpen, parate til å ofre livet. Det er en ond sirkel. Så lenge krigen sender skarer av flyktninger til nærområdene, vil nye krigere bli rekruttert og eventuelt radikalisert. Onde sirkler, eller onde spiraler; i den grad galskapen blir verre for hver runde og befolkningen og deres livsmiljø mer nedslitt, dreier det seg om spiraler.

Se krigene i Syria. Et av Irans bidrag var de såkalte Zeinab-brigadene, i prinsippet selvmordsbrigader til forsvar av Zeinab-moskeen, oppkalt etter profetens barnebarn. 25.000 unge menn, rekruttert blant afghanske flyktninger i Iran.

Det har vært et poeng at afghansk politi og hær kan finne på å rekruttere til sine styrker med tvang, også mindreårige. Mafia, jihad og annen militær er ikke fri for det samme. Mange slike tjenester er ikke fri manns arbeid, men slaveri.

Hvor blir det av dem?

Et hovedprinsipp i flyktningeretten er det som kalles non-refoulment. Vi har ikke lov til å sende noen til et sted eller en situasjon hvor de risikerer forfølgelse.

Norge tvangsreturnerer år om annet 7000 asylsøkere, men uten å holde rede på hva og hvor det blir av dem; hvor mange og hvem som klarer å etablere seg på verdig vis, og hvor mange som ikke klarer det, hvor mange som blir rekruttert til mafia og militær, hvor mange som blir gjenstand for trafficking, i Afghanistan blir både gutter og jenter ofre for seksuell trafficking. osv. Norske asylmyndigheter har det som prinsipp ikke å skulle vite hva som skjer med de returnerte. Når søkeren er returnert, er ansvaret forbi. Norske asylmyndigheter markerer seg som ansvarsfri.

Prinsippet om non refolement finner vi i Flyktningkonvensjonens artikkel 33 og Torturkonvensjonens artikkel 3. Vi forstår prinsippet slik at ansvaret ikke blir borte om den deporterte asylsøkeren blir borte. Tvert imot. Om den deporterte forsvinner, er det å regne som en tvungen forsvinning, en krenkelse like alvorlig som en vilkårlig arrestasjon. Om noen blir returnert fra Norge til forfølgelse, så har de ansvarlige norske myndighetene sviktet, og bør kunne stilles til ansvar.

SOM PLANLAGT?

I Virksomhetsplanen for 2017 skrev vi:

DET STRUKTURERTE NETTVERKSAMARBEIDET

Jf. side 9, **Organisasjon:**

- *Å utvikle tjenestetilbud for andre organisasjoner og institusjoner:*
 - *kurs- og konsulentvirksomhet*
 - *prosjektsamarbeid*
 - *videreføring av konferanseprogrammet*
- *Å invitere til mer strukturert nettverksamarbeid:*
 - *et felles forum for menneskerettigheter*
 - *koordinert med tjenestetilbudet*

Årsmøtet bør, sammen med våre samarbeidspartnere, drøfte organiseringen av det videre samarbeidet og veien fram:

- Det første grunnkurset i Verdenserklæringen bør være klar til utprøving i februar.
- Det felles forumet for menneskerettigheter bør også kunne konstituere seg / danne seg i februar.
- Begge deler bør ha betydelig oppmerksomhet på klinisk menneskerettighetsarbeid /inkludering

Har det så gått som planlagt?

Etter å ha tenkt seg om, daglig leder er fornøyd. Ikke fordi det som skjedde har fulgt planene, punkt for punkt, for det har de ikke. De viktigste begivenhetene har skjedd utenfor det planlagte. Det som er et poeng, er at vi har vært i stand til å følge opp. Alt i alt - ting har skjedd bedre enn planlagt.

KONFERANSEPROGRAM OG KALENDER 2018

Tradisjonen har vært at daglig leder har skrevet utkast til dette i virksomhetsplanen. Dette er vi imidlertid ikke klar for, og ber om at Årsmøtet gir daglig leder sammen med det nye styre i mandat om å utarbeide slik, fortrinnsvis i første styremøte.

Trondheim 02.02.2018

Bernt Hauge
Daglig leder